

๑. ชื่อเรื่อง การสร้างเครือข่ายนักเรียนมรณังเรียนบ้านในเขตบางคอแหลมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

๒. หลักการและเหตุผล

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๗๕) ซึ่งเกิดจากการนำวิสัยทัศน์กรุงเทพมหานคร ๒๕๗๕ “มหานครแห่งเอเชีย” ประกอบด้วยประเด็นวิสัยทัศน์ ๖ ด้าน ได้แก่ มหานครปลอดภัย มหานครสีเขียว สะดวกสบาย มหานครสำหรับทุกคน มหานครกะทัดรัด มหานครประชาธิปไตยและมหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ โดยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑.) มหานครปลอดภัย ๒.) มหานครสีเขียว สะดวกสบาย ๓.) มหานครสำหรับทุกคน ๔.) มหานครกะทัดรัด ๕.) มหานครประชาธิปไตย ๖.) มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ ๗.) การบริหารจัดการ การที่จะนำแผนที่กำหนดไปสู่การปฏิบัติจริง(Implementation) ให้ได้ผลสู่ประชาชนในระดับพื้นที่ จำเป็นต้องมีหน่วยงานราชการ ระดับปฏิบัติดำเนินการตามแผนแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เช่น มหานครปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดภัย พลัดอาชญากรรมและยาเสพติด พลัดอุบัติเหตุ พลัดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย พลัดโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย ในส่วนของการพลัดโรคคนเมือง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนในกรุงเทพมหานครปลอดภัยจากโรคต่างๆ ทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ โรคติดต่อที่สำคัญที่มีการระบาดอย่างหนักในช่วงระยะเวลานี้ได้แก่ โรคไข้เลือดออก จากข้อมูลข่าวสารการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกก่อให้เกิดกระแสการวิตกกังวลของประชาชน ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์พลัดโรคคนเมือง

ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในปัจจุบันยังคงเป็นปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทย โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายประชากรมาพักอาศัยจำนวนมาก มีประชากรแฝงอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง จากสถิติของกองควบคุมโรคติดต่อ สำนักอนามัย สถิติของพื้นที่เขตบางคอแหลม ปีพ.ศ. ๒๕๕๖ มีอัตราการป่วย (ต่อประชากรแสนคน) ๒๙๑.๙๖ เป็นลำดับที่ ๒๐ จากจำนวน ๕๐ เขต ปีพ.ศ. ๒๕๕๗ มีอัตราการป่วย (ต่อประชากรแสนคน) ๑๘๑.๘๐ เป็นลำดับที่ ๑ และปีพ.ศ. ๒๕๕๘ มีอัตราการป่วย (ต่อประชากรแสนคน) ๓๙๖.๖๕ เป็นลำดับที่ ๑๘ (ข้อมูลสัปดาห์ที่ ๔๗ ตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม - ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘) ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เขตบางคอแหลมยังคงมีการแพร่ระบาดในอัตราที่สูง โรคไข้เลือดออกเป็นโรคติดต่อที่มีอยู่กลายเป็นพาหะนำโรค การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกมีปัจจัย การแพร่ระบาดหลายด้านด้วยกัน เช่น สภาพของที่อยู่อาศัย สภาพ ดิน ฟ้า อากาศ การเคลื่อนย้ายถิ่นของประชากร รวมถึงทัศนคติของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการป้องกันควบคุมโรคไข้เลือด มีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องเตรียมความพร้อมในการรับสถานการณ์ของโรค ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนหรือยารักษาโรคไข้เลือดออกเนื่องจากโรคไข้เลือดออกเกิดจากเชื้อไวรัสเดงกี มีจำนวน ๔ สายพันธุ์ ซึ่งมีอยู่กลายเป็นพาหะนำโรค ยังไม่สามารถควบคุมโรคนี้ให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัยได้และคาดการณ์ได้ยาก ว่าการแพร่ระบาดของโรคจะเกิดความรุนแรงในช่วงระยะเวลาไหนขึ้นอยู่กับปัจจัยดังที่กล่าวมาข้างต้น

หน่วยงานในระดับพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกคือฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขต และศูนย์บริการสาธารณสุขในแต่ละพื้นที่เขต ซึ่งมีการทำงานหลายมิติด้วยกัน เช่น มิติเรื่องการพ่นสารเคมีกำจัดยุงตัวแก่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง โดยเจ้าหน้าที่ของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มิติเรื่องการสอบสวนโรค โดยเจ้าหน้าที่ของศูนย์บริการสาธารณสุข มิติเรื่องการสำรวจ

แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล เจ้าหน้าที่ของศูนย์บริการสาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุข และมี ติเรื่องการส่งเสริมให้จัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมโดยเจ้าหน้าที่ของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล มิติเรื่องการจัดเก็บมูลฝอยสิ่งปฏิกูลที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายโดยเจ้าหน้าที่ของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ จะเห็นได้ว่าแต่ละมิติของงานที่สอดคล้องกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกมีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลายส่วนด้วยกัน จุดอ่อนขององค์กรคือเจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนจำกัด แต่ละหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบหรือภารกิจหลายด้าน ขาดการคิดนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการทำงาน สิ่งหนึ่งที่สามารถมาเสริมการทำงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกให้ได้ผลในทางปฏิบัติคือการสร้างเครือข่าย ภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย โดยเฉพาะเด็กนักเรียน ที่จะเติบโตมาเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และสามารถสร้างอิทธิพลต่อผู้ปกครองทางบ้านให้หันมาให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ด้วยข้อจำกัดของหน่วยงานระดับพื้นที่ในความรับผิดชอบของการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก จะเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกไม่สามารถดำเนินการโดยภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวให้สำเร็จได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนเกิดการเรียนรู้ในการป้องกันการระบาดของโรคไข้เลือดออก ตั้งแต่ต้นทางของปัญหา การสร้างเครือข่ายนักเรียน -โรงเรียน-บ้าน ในเขตบางคอแหลมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก จะเป็นการสร้างโอกาสที่เกิดจากวิกฤติของการระบาด ของโรคไข้เลือดออกอย่างมากในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครทุกพื้นที่เขต โดยใช้เทคนิคการให้ความรู้ การปรับทัศนคติของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการสร้างเครือข่ายในการป้องกันโรคไข้เลือดออก การสร้างเครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก โดยขยายเครือข่ายนักเรียนไปสู่ผู้ปกครองนักเรียนแต่ละครัวเรือน จะทำให้เครือข่ายกว้างขวางมากยิ่งขึ้น นอกจากเครือข่ายนักเรียนในโรงเรียนแล้วยังขยายเครือข่ายเป็นครัวเรือนผู้ปกครองของนักเรียนด้วย โดยดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น การอบรมให้ความรู้ การสำรวจ การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย การเพาะเลี้ยงปลากินลูกน้ำยุงลายเพื่อนำไปปล่อยในภาชนะที่มีน้ำขัง และการปรับสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนในบ้านพักอาศัย เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก

จากหลักการและเหตุผลข้างต้น มีความจำเป็นต้องดำเนินการศึกษาเรื่องการสร้างเครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ในเขตบางคอแหลมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก เป็นการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่พิกัดลักษณะ บ้านเช่า หอพัก คอนโด หมู่บ้าน หรืออาคารเอกเทศ ที่ไม่ใช่ชุมชน ซึ่งโดยปกติเข้าถึงได้ยาก ข้อมูลของเขตบางคอแหลมมีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางคอแหลมจำนวน ๗ แห่ง รวมนักเรียนทั้งหมด จำนวน ๓,๗๐๙ คน (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษาสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร , ๒๕๕๗) และโรงเรียนสังกัดเอกชน จำนวน ๑๐ แห่ง รวมนักเรียนทั้งหมด จำนวน ๖,๕๐๐ คน รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๗ แห่ง รวมนักเรียนทั้งหมด จำนวน ๑๐,๒๐๙ คน สามารถขยายเครือข่ายครัวเรือนผู้ปกครองได้ จำนวน ๑๐,๒๐๙ ครัวเรือน และเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลครัวเรือนของเขตบางคอแหลม มีจำนวน ๓๖,๔๐๖ ครัวเรือน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง , ๒๕๕๗ : รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้านประจำปี พ.ศ.๒๕๕๗) เพื่อจะได้เกิดความตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญอันตรายของโรคไข้เลือดออก ให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และสร้างเครือข่ายให้

มีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป สอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๑ :มหานครปลอดภัยประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยที่๑.๖ :ปลอดภัยโรคคนเมือง อาหารปลอดภัย กลยุทธ์หลักที่ ๑.๖.๒.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญในเขตเมือง ในเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาชน

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อสร้างเครือข่ายนักเรียน -โรงเรียน -บ้าน ใน พื้นที่เขตบางคอแหลมมาร่วมดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

๓.๒ เพื่อให้อัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เขตบางคอแหลมลดลง

๔. เป้าหมาย

๔.๑ เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลมเกิดขึ้น จำนวน ๑๗ เครือข่าย (๑ เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน/๑ โรงเรียน และนักเรียน ๑ คน ขยายเครือข่ายไปสู่บ้าน ๑ ครัวเรือน เกิดขึ้นอย่างน้อย จำนวน ๑๐,๐๐๐ ครัวเรือน)

๔.๒ เครือข่ายนักเรียน -โรงเรียน -บ้าน ดำเนินกิจกรรมสำรวจ และ ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายทุกสัปดาห์ใช้หลักการ ๕ ป ๑ ข (ปิด เปลี่ยน ปล่อย ปรับปรุง ปฏิบัติ ชัดภาพชนะ) และ ปล่อยปลาในลูกน้ำในภาชนะ โดยใช้เวลา ว่างตามนโยบายปรับลดเวลาเรียนเพิ่มเวลากิจกรรมของรัฐบาล จำนวน ๔ ครั้ง/เดือน

๔.๓ เครือข่ายนักเรียน -โรงเรียน -บ้าน ดำเนินกิจกรรม สร้างแหล่งเพาะเลี้ยงปลาในลูกน้ำภายในโรงเรียน จำนวน ๓๔ บ่อเพาะเลี้ยง (๒ บ่อเพาะเลี้ยง/๑โรงเรียน เป็นบ่อเพาะเลี้ยง ๑ บ่อ และบ่ออนุบาล ๑ บ่อ)

๔.๔ ส่งเสริมให้โรงเรียนเป็น “โรงเรียนปลอดลูกน้ำ” ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ (ของโรงเรียนจำนวน ๑๗ แห่ง)

๔.๕ สร้าง Application Line จำนวน ๑ เครือข่าย/๑ ระบบประสานงานการรายงาน โดยรายงานผ่าน Line Group เครือข่ายนักเรียนโรงเรียนบ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลม จำนวน ๑๗ ระบบ

๔.๖ อัตราการป่วยของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เขตบางคอแหลมลดลงร้อยละ ๒๐ จากสถิติของปี พ.ศ.๒๕๕๘ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

๔.๗ ค่า HI (House Index) และค่า CI (Container Index) เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ลดลงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ค่า HI<๑๐ และ ค่า CI=๐

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงาน

การจัดทำรายงานการศึกษาส่วนบุคคลเรื่องการสร้างเครือข่ายนักเรียน -โรงเรียน-บ้าน ในเขตบางคอแหลมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ผู้จัดทำได้นำแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง มาใช้ดำเนินการดังนี้

๕.๑ SWOT Analysis ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับปัจจัยภายในได้แก่ S,W ปัจจัยภายนอก ได้แก่ O,T ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน S Strength(จุดแข็ง) W Weakness(จุดอ่อน) ขององค์กรในด้านต่างๆ ดังนี้

S Strength(จุดแข็ง)	W Weakness(จุดอ่อน)
- เป็นองค์กรในระดับท้องถิ่น สามารถประสานงานภาคเอกชน ภาครัฐราชการ และชุมชนในท้องถิ่นได้ - ครุภัณฑ์ และวัสดุที่ใช้ดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออกได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลาง - เสนอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีในรูปแบบของสำนักงานเขตได้	- ระบบ IT ไม่รองรับ เช่น ไม่มีโปรแกรมค้นหาบ้านเลขที่ผู้ป่วย ไม่มีโปรแกรมฐานข้อมูลแผนที่การระบาดของโรคติดต่อ ไม่มีระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงใช้ปฏิบัติงาน - ระบบรายงานผู้ป่วยโรคใช้เลือดออก รง .๕๐๖ มีความคลาดเคลื่อนสูง เช่น ผู้ป่วยพักอาศัยไม่ตรงกับบ้านเลขที่ เบอร์โทรศัพท์ที่ไม่สามารถติดต่อได้สถานพยาบาลรายงานเข้าสู่ระบบช้า - บุคลากรของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลมีภาระงานหลายด้าน - ไม่มีบุคลากรปฏิบัติงานด้านนี้โดยเฉพาะ เช่น นักวิชาการควบคุมโรค หรือเจ้าหน้าที่ควบคุมโรค - งบประมาณที่ใช้ปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคมีจำนวนจำกัด - ไม่มีนวัตกรรมใหม่ๆ ในการทำงานด้านป้องกันและควบคุมโรค

O Opportunities(โอกาส)	T Threat(อุปสรรค)
- สื่อมวลชนเสนอข่าวการแพร่ระบาดของโรคใช้เลือดออกและมีดารานักแสดงป่วยเป็นไข้เลือดออก เป็นโอกาสที่จะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงวิธีป้องกันโรคใช้เลือดออกวิธีการทำงานรูปแบบเครือข่ายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน - รัฐบาลสนับสนุนการทำงานในภาวะเร่งด่วนเพื่อควบคุมโรคใช้เลือดออก เช่น นโยบายปรับลดเวลาเรียนเพิ่มเวลากิจกรรม	- สภาพที่ตั้งอาคารที่พักอาศัยเป็นพื้นที่พักอาศัยหนาแน่นมาก ยากต่อการควบคุมด้วยการพ่นสารเคมี - สภาวะโลกร้อน(Climate Change) ทำให้ยุ่งหรือแมลงปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วงจรชีวิตสั้นลงขยายพันธุ์ได้เร็วขึ้น - หน่วยงานสอบสวนโรคเป็นต่างหน่วยงาน คือ ศูนย์บริการสาธารณสุข ทำให้การประสานงานข้อมูลผู้ป่วย การปฏิบัติงานสอบสวนโรคบางครั้งไม่สอดคล้องกัน

จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจะเห็นว่า S(จุดแข็ง) คือ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขตบางคอแหลม เป็นองค์กรในระดับท้องถิ่น สามารถประสานงานภาคเอกชน ภาคราชการ และชุมชนในท้องถิ่นได้ ในส่วนของเรื่องครุภัณฑ์ และวัสดุที่ใช้ดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรค ใช้เลือดออกได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลางคือกองควบคุมโรคติดต่อ สำนักอนามัย และสามารถเสนอของบประมาณรายจ่ายประจำปีในรูปแบบของสำนักงานเขตได้ สามารถนำจุดแข็งเหล่านี้มากเป็นองค์ประกอบในการวางแผนในการทำงานป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออกได้ ในส่วนของ W(จุดอ่อน) ที่พบได้แก่ ระบบ IT ไม่รองรับ เช่น ไม่มีโปรแกรมค้นหาบ้านเลขที่ผู้ป่วย ไม่มีโปรแกรมฐานข้อมูลแผนการระบาดของโรคติดต่อ ไม่มีระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงใช้ปฏิบัติงาน ระบบรายงานผู้ป่วยโรคใช้เลือดออก รง.๕๐๖ มีความคลาดเคลื่อนสูง เช่น ผู้ป่วยพักอาศัยไม่ตรงกับบ้านเลขที่ เบอร์โทรศัพท์ไม่สามารถติดต่อได้ สถานพยาบาลรายงานเข้าสู่ระบบช้า บุคลากรของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมีภาระงานหลายด้าน ไม่มีบุคลากรปฏิบัติงานด้านนี้โดยเฉพาะ เช่น นักวิชาการควบคุมโรค หรือเจ้าหน้าที่ควบคุมโรค งบประมาณที่ใช้ปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคมีจำนวนจำกัด ไม่มีนวัตกรรมใหม่ๆ ในการทำงานด้านป้องกันและควบคุมโรค ในส่วนไหนที่ส่วนกลางสามารถพัฒนาเปลี่ยนแปลงได้ต้องประสานขอความร่วมมือในการพัฒนาเปลี่ยนแปลง และต้องพยายามคิดนวัตกรรมใหม่ๆ ในการทำงานป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออกในระดับพื้นที่ให้มีผลในการเปลี่ยนแปลงที่ทำงานในรูปแบบเดิม

จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกจะเห็นว่า O(โอกาส) พบว่าสื่อมวลชนเสนอข่าวการแพร่ระบาดของโรคใช้เลือดออกและมีดารานักแสดงป่วยเป็นไข้เลือดออก เป็นโอกาสที่จะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงวิธีป้องกันโรคใช้เลือดออก วิธีการทำงานรูปแบบเครือข่ายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และรัฐบาลสนับสนุนการทำงานในภาวะเร่งด่วน เช่น นโยบายปรับลดเวลาเรียนเพิ่มเวลากิจกรรม เพื่อควบคุมโรคใช้เลือดออกเนื่องจากเป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการ ในส่วนของ T(อุปสรรค) พบว่าสภาพที่ตั้งอาคารที่พักอาศัยเป็นพื้นที่พักอาศัยหนาแน่นมาก ยากต่อการควบคุมด้วยการพ่นสารเคมี ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการโดยปรับให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือตัวเองให้มากขึ้น มีการสร้างเครือข่ายโดยเริ่มต้นจากนักเรียนและขยายสู่เครือข่ายครอบครัวของนักเรียน สภาวะโลกร้อน (Climate Change) ทำให้ยุ่งหรือแมลงปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วงจรชีวิตสั้นลงขยายพันธุ์ได้เร็วขึ้น ต้องแสวงหาวิธีการทางวิทยาศาสตร์ใหม่ๆ ในการตัดวงจรชีวิตของยุง ในส่วนของหน่วยงานสอบสวนโรคเป็นต่างหน่วยงาน คือ ศูนย์บริการสาธารณสุข ทำให้การประสานงานข้อมูลผู้ป่วย การปฏิบัติงานสอบสวนโรคบางครั้งไม่สอดคล้องกัน ต้องสร้างรูปแบบการ สื่อสารและรูปแบบการทำงานให้ชัดเจน หรือทำการวิเคราะห์ปรับเปลี่ยนภารกิจของแต่ละหน่วยงานใหม่ให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออก

การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนข้างต้นทำให้ได้ทราบสิ่งที่เป็นจุดแข็งของการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคใช้ เลือดออกโดยสร้างเครือข่ายเริ่มต้นที่นักเรียนก่อน ในส่วนที่เป็นจุดอ่อนนั้นควรได้รับการพัฒนาเชิงเปลี่ยนแปลงเพื่อแก้ไขจุดอ่อนขององค์กร

การวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคทำให้ได้ทราบถึงโอกาสที่ต้องรีบดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออกเชิงรุกเพื่อสร้างเครือข่าย การมีส่วนร่วมภาคประชาชนโดยเริ่มจากนักเรียนและขยายไปสู่ครอบครัวนักเรียน ในส่วนของอุปสรรคนั้นก็สามารถนำมาวางแผนกำหนดวิธีในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๕.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP Theory) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร ๓ ตัวแปร ประกอบด้วยความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) ของผู้รับสารอันอาจมีผลกระทบต่องานต่อไป จากการรับสารนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงทั้ง ๓ ประการนี้ จะเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง กล่าวคือเมื่อผู้รับสารได้รับสาร ก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้นก็จะไปมีผลทำให้เกิดทักษะ และขั้นสุดท้ายคือการก่อให้เกิดการกระทำ ซึ่งทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, ๒๕๓๓ : ๑๑๘-๑๒๑) ประกอบด้วย ๑.) ความรู้ (Knowledge) คือ เป็นการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดยการเรียนรู้จากการตอบสนองสิ่งเร้า (Stimulus-Response) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ ที่ผสมผสานระหว่างความจำ (ข้อมูล) กับสภาพจิตวิทยาการ ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ สิ่งของ เหตุการณ์หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกตประสบการณ์หรือสื่อต่างๆ ประกอบกัน ความรู้จึงเป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง (Facts) หรือความคิด (Ideal) ความหยั่งรู้ยังเห็น (Insight) ๒.) ทักษะ (Attitude) เป็นดัชนีชี้วัดว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดลอม ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพรอมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ ชอบต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป ๓.) พฤติกรรม (Practice) เป็นการแสดงออกของบุคคลโดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล การที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เนื่องมาจากการมีความรู้ และทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างกันในการแปลความสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์การสัมผัสที่แตกต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล

๕.๓ ทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Participation Theory)

(ไพรัตน์ เตชะรินทร์, ๒๕๒๗ : ๖-๗) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่าการมีส่วนร่วมหมายถึงกระบวนการที่รัฐบาลทำการส่งเสริม ชักนำ สนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชน ทั้งในรูปส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์กรอาสาสมัครรูปต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้ โดยมีส่วนร่วมในลักษณะต่อไปนี้ ๑.) ร่วมทำการศึกษา ค้นคว้าปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนรวมถึงความต้องการของชุมชน ๒.) ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชน ๓.) ร่วมวางแผนนโยบายหรือแผนงาน หรือโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อจัดและแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการของชุมชน ๔.) ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนร่วม ๕.) ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ๖.) ร่วมลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมชน ตามขีดความสามารถของตนเองและหน่วยงาน ๗.) ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ๘.) ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรมที่ได้ทำไว้ ทั้งโดยเอกชนและรัฐบาลให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

๕.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย (Network)

(ชาติชาย ณ เชียงใหม่, ๒๕๓๓ : ๒๐๙-๒๑๔) ได้อธิบายว่าเครือข่ายสังคมหมายถึง ความสัมพันธ์ทางสังคมทั้งหมดของคนในสังคมที่ กลุ่มบุคคลมีต่อกัน โดยคุณลักษณะของ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นสามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลเหล่านี้ เครือข่ายทางสังคมนี้ประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์ทางสังคมทั้งหมด การเรียนรู้ของบุคคล หรือกลุ่มองค์กรใดก็ตาม ย่อมสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเครือข่ายสังคมรูปแบบต่างๆ เช่นความสัมพันธ์ทางเครือญาติ เพื่อน และ ความสัมพันธ์ในฐานะของบุคคลหรือองค์กรที่มีปัญหา มีกิจกรรมที่ปฏิบัติทางสังคมร่วมกันที่จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้ ความสำคัญของเครือข่าย (จารีรัตน์และคณะ, ๒๕๔๔ : ๓๔๐) กล่าวว่าเครือข่ายปราชญ์และชาวบ้านและพหุภาคีภาคี อีสานมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจาก ๑.) ทำให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยน เมื่อมีเวทีแลกเปลี่ยนก็ทำให้เกิดองค์ความรู้ได้แลกเปลี่ยน ประสบการณ์และแนวคิดด้านวัฒนธรรม ๒.) เครือข่ายนี้ ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งให้ชุมชน และได้รู้จักสมาคมฯ ๓.) เครือข่ายนี้ทำให้เกิดกระบวนการร่วมคิดร่วมทำและร่วมทุน ๔.) เครือข่ายนี้ทำให้เกิดการประสานอุดมการณ์ และความคิดของกันและกันให้กว้างขึ้นจากประเพณีของแต่ละท้องถิ่น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, ๒๕๔๓ : ๓๖-๔๓) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของเครือข่ายว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ ๗ ประการคือ ๑.) การรับรู้มุมมองร่วมกัน (common perception) หมายถึงการที่สมาชิกที่เข้ามาอยู่ในเครือข่ายต้องมีความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้ร่วมกันถึงเหตุผลการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย อาทิ มีความเข้าใจในปัญหา มีสำนึกในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และมีความต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกเครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมบางอย่าง เพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ๒.) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision) หมายถึงการมองเห็นจุดมุ่งหมายในอนาคตร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การรับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกันและมีเป้าหมายที่จะดำเนินไปด้วยกัน จะช่วยทำให้เกิดขบวนการเคลื่อนไหวของเครือข่ายมีพลังเกิดเอกภาพ และช่วยบรรเทา ความขัดแย้งอันเกิดจากมุมมองที่แตกต่างกันไป ๓.) มีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน (mutual interests/benefit) หมายถึง การที่สมาชิกแต่ละคนมาร่วม ร่วมกันเพื่อประสานผลประโยชน์และความต้องการซึ่งผลประโยชน์ และความต้องการนั้นจะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้หากสมาชิกต่างคนต่างอยู่ ดังนั้นจึงมีการรวมตัวกันบนฐานผลประโยชน์ร่วมกันที่มากเพียงพอจะดึงดูดให้รวมเป็นเครือข่าย ๔.) การมีส่วนร่วมของสมาชิกของเครือข่ายอย่างกว้างขวาง (all stakeholder participation) การมีส่วนร่วมของสมาชิกมีความสำคัญต่อการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เพราะขบวนการการมีส่วนร่วมเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมความคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างแข็งขัน ดังนั้นสมาชิกในเครือข่ายจึงควรเสริมสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะของความเท่าเทียมกันและในฐานะหุ้นส่วนของเครือข่าย และควรสานต่อความสัมพันธ์ในแนวราบ ๕.) ขบวนการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship) หมายถึง การที่สมาชิกในเครือข่ายต่างก็ต้องเสริมสร้างขบวนการ ทำงานของกันและกันโดยใช้จุดแข็งของฝ่ายหนึ่งคอยช่วยเหลืออีกฝ่ายหนึ่งที่มีจุดอ่อน ซึ่งจะทำให้เกิดการประสานผลประโยชน์ร่วมกันการเสริมสร้างต่อกันเกิดขึ้นจากการรวมตัวเป็นเครือข่าย ซึ่งมีผลดีมากกว่าการไม่รวมเป็นเครือข่าย ๖.) การพึ่งพิงร่วมกัน (Interdependence) คือ การเติมเต็มในส่วนที่ขาดของแต่ละฝ่าย เนื่องจากทุกฝ่ายต่างก็มีข้อจำกัดในขบวนการทำงานและมีความรู้ประสบการณ์ที่แตกต่าง ดังนั้น จึงมีการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย ๗.) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Interaction) หมายถึง การที่สมาชิกในเครือข่ายมี การทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และผลการปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างกันนั้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเครือข่ายตามมาด้วย นอกจากนี้แล้วยังมี

ประโยชน์ของการสร้างเครือข่าย (Network) คือ ๑.) ช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ และอื่นๆ ๒.) ช่วยลดการทำงานและการใช้ทรัพยากรสิ้นเปลือง ๓.) ช่วยให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น นำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย ๔.) ช่วยให้ความต้องการของประชาชนได้รับการตอบสนอง ๕.) ช่วยชี้ให้เห็นปัญหาและประเด็นการพัฒ นาที่ซับซ้อนและท่วมท้น ๖.) ช่วยเชื่อมหน่วยงานวิชาการและแหล่งทุนกับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ๗.) ทำให้คนและองค์กรได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ได้รับกำลังใจ การจูงใจ และการยอมรับ

๕.๔ แนวคิดเกี่ยวกับ PDCA หรือที่เรียกว่าวงล้อเดมมิง (อังกฤษ: Deming Cycle)

หรือวงจรชูฮาร์ต (Shewhart Cycle)

(อุทัย บุญประเสริฐ , ๒๕๔๕ : หน้า ๗๖) วงล้อเดมมิงคือ วงจร การควบคุมคุณภาพ ประกอบด้วย ๑.) Plan (วางแผน) หมายถึง การวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบ ครอบคลุมถึงการกำหนดหัวข้อ ที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อาจประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน Plan การจัดอันดับ ความสำคัญของ เป้าหมาย กำหนดการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนด ผู้รับผิดชอบหรือผู้ดำเนินการและกำหนดงบประมาณที่จะใช้ การเขียนแผนดังกล่าวอาจปรับเปลี่ยนได้ ตามความเหมาะสมของลักษณะ การดำเนินงาน การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้น ในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่างๆที่อาจเกิดขึ้นได้ ๒.) Do (ปฏิบัติตามแผน) หมายถึง การดำเนินการตามแผน อาจประกอบด้วย การมีโครงสร้างรองรับ การดำเนินการ (เช่น คณะกรรมการ) มีวิธีการ ดำเนินการ (เช่น มีการประชุมของคณะกรรมการ มีการจัดการเรี ยนการสอน) และมีผลของ การดำเนินการ ๓.) Check (ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน) หมายถึง การประเมินแผน อาจ ประกอบด้วย การประเมินโครงสร้างที่รองรับ การดำเนินการ การประเมินขั้นตอนการดำเนินงาน และ การประเมินผลของ การดำเนินงานตามแผนที่ได้ตั้งไว้ โดยในการประเมินดังกล่าวสามารถ ทำได้เอง โดย คณะกรรมการที่รับผิดชอบแผนการดำเนินงานนั้น ๆ ซึ่งเป็นลักษณะของการประเมินตนเอง โดยไม่ จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการอีกชุดมาประเมินแผนหรือไม่จำเป็นต้องคิดเครื่องมือหรือแบบประเมิน ที่ยุ่งยากซับซ้อน ๔.) Act (ปรับปรุงแก้ไข) หมายถึง การนำผลการประเมิน มาพัฒนาแผน อาจประกอบด้วย การนำผลการ ประเมินมาวิเคราะห์ว่ามีโครงสร้าง หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควร ปรับปรุงหรือพัฒนาสิ่งที่ดียิ่งขึ้นไปอีก และสังเคราะห์รูปแบบ การดำเนินการใหม่ที่เหมาะสม สำหรับการดำเนินการในปีต่อไป

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

กรอบแนวทางการดำเนินการ ผู้จัดทำรายงานฯ ขอนำทฤษฎีวงล้อ เดมมิงหรือวงล้อ อ PDCA คือวิธีการที่เป็นขั้นตอนในการทำงานให้ งานเสร็จอย่างถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check) และการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาที่ทำให้งานไม่บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ (Act) ดังนั้นการ หมุนวงล้อเดมมิง (PDCA) อย่างต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ การบริหารงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ PDCA หรือวงจรเดมมิง มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการในการสร้างเครือข่าย นักเรียนโรงเรียนในเขตบางคอแหลมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

๖.๑ P : PLAN การวางแผนการดำเนินงาน

เริ่มจากการวิเคราะห์สภาพภายในองค์กร จุดแข็งพบว่าเป็นองค์กรใน ระดับท้องถิ่น สามารถประสานงานภาคเอกชน ภาครัฐราชการ และชุมชนในท้องถิ่นได้ และจากการวิเคราะห์สภาพภายนอกองค์กร โอกาสพบว่าสื่อมวลชนเสนอข่าวการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกและมีดารานักแสดงป่วยเป็นไข้เลือดออก เป็นโอกาสที่จะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงวิธีป้องกันโรคไข้เลือดออก วิธีการทำงานรูปแบบเครือข่ายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน จึงเป็นจังหวะที่ดีในการเริ่มดำเนินการป้องกันและ ควบคุมโรคไข้เลือดออกในเชิงรุกโดยที่เน้นการสร้างเครือข่ายนักเรียน-โรงเรียนบ้านให้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด

๖.๑.๑ จัดทำโครงการฯ เพื่อเสนอขออนุมัติจากผู้อำนวยการเขตบางคอแหลม

๖.๑.๒ จัดเตรียมข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางคอแหลม จำนวน ๗ แห่ง และโรงเรียนในสังกัดเอกชน จำนวน ๑๐ แห่ง รายละเอียดข้อมูลจำนวนครู จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นเรียน แต่ละห้อง ระดับอายุของนักเรียนแต่ละชั้นเรียน เพื่อเตรียมกำหนดจำนวนสมาชิกเครือข่ายแต่ละโรงเรียน เพื่อสร้างสมาชิกเครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ขยายสู่ครัวเรือนผู้ปกครอง

๖.๑.๓ เตรียมประสานงานหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ โรงเรียนจำนวน ๑๗ แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุข๑๒,๑๘ ส่วนราชการภายในสำนักงานเขต และภาคเอกชน

๖.๑.๔ เตรียมกิจกรรมให้ความรู้เด็กนักเรียนเครือข่ายเรื่องบทบาทหน้าที่ของเครือข่ายและการป้องกันโรคไข้เลือดออก โดยใช้เวลาช่วงลดเวลาเรียนเพิ่มกิจกรรมเรียนรู้ เพื่อจะได้ไม่กระทบเวลาเรียนของนักเรียน

๖.๑.๕ เตรียมกิจกรรม สร้างแหล่งเพาะเลี้ยงปลากินลูกน้ำภายในโรงเรียน เพื่อนำไปปล่อยในภาชนะที่มีน้ำขังในโรงเรียนและในครัวเรือนเครือข่ายผู้ปกครอง การปรับปรุงสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและในครัวเรือนเครือข่ายผู้ปกครองใช้ช่วงเวลาลดเวลาเรียนเพิ่มกิจกรรมเรียนรู้ เพื่อจะได้ไม่กระทบเวลาเรียนของนักเรียน

๖.๑.๖ เตรียมแบบสอบถามความรู้เพื่อประเมินผลการจัดกิจกรรมให้ความรู้

๖.๑.๗ เตรียมแบบสำรวจการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและ ในครัวเรือนเครือข่ายผู้ปกครองร่วมกับหลักการ ๕ ป ๑ ข (ปิด เปลี่ยน ปล่อย ปรับปรุง ปฏิบัติ ชัดภาพนะ)

๖.๑.๘ เตรียมการจัดทำแบบฟอร์มที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

๖.๑.๙ เตรียมกิจกรรมส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนปลอดลูกน้ำฯ โดยการจัดทำหลักเกณฑ์ประกวดโรงเรียนปลอดลูกน้ำ และการจัดทำหลักเกณฑ์การประกวดครัวเรือนปลอดลูกน้ำ

๖.๑.๑๐ เตรียมขั้นตอนการสร้าง Application Line จำนวน๑ เครือข่าย/๑ ระบบประสานงานการรายงานโดยรายงานผ่านLine Group เครือข่ายนักเรียนโรงเรียนบ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลม จำนวน๑๗ ระบบ

๖.๑.๑๑ เตรียมแบบบันทึกบัญชีรายชื่อ จำนวนเครือข่าย และจำนวนแหล่งเพาะเลี้ยงปลากินลูกน้ำ

๖.๑.๑๒ เตรียมการจัดหาของรางวัลในแต่ละกิจกรรมที่กำหนด

๖.๒ D : Do การนำไปสู่การปฏิบัติ

ขั้นตอนที่นำแผนไปสู่การปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เนื่องจากงานหรือกิจกรรมที่กำหนดไว้จะเป็นรูปธรรมเกิดขึ้นตามที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยที่หลังจากศึกษาวิเคราะห์ SWOT แล้ว ได้กำหนดขั้นตอนวางแผนจะทำ อะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ กับใคร แล้ว ต่อมาก็เป็นขั้นตอนการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ Do ดังนี้

๖.๒.๑ ประชุมเจ้าหน้าที่ชี้แจงแนวทางปฏิบัติตามกิจกรรมต่างๆ

๖.๒.๒ ทำหนังสือประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โรงเรียน ๑๗ แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุข๑๒,๑๘ ส่วนราชการภายในสำนักงานเขต และภาคเอกชนที่ร่วมโครงการฯ

๖.๒.๓ ประชุมคุณครูเพื่อชักชวนกิจกรรมใช้เลือดออกในชั่วโมงลดเวลาเรียน เพิ่มเวลากิจกรรม และกำหนดการบ้านมาส่งผ่าน Line Group โดยครูและเจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ เป็นผู้ตรวจการบ้านและจดเป็นสถิติ

๖.๒.๔ การประชุมผู้ปกครองให้รับรู้และมีส่วนร่วมสนับสนุนในกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดได้แก่ กิจกรรมสำรวจและ ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายทุกสัปดาห์ใช้หลักการ ๕ ป ๑ ข (ปิด เปลี่ยน ปล่าย ปรับปรุง ปฏิบัติ ขัดภาชนะ) และกิจกรรมปล่อยปลาในลูกน้ำในภาชนะ

๖.๒.๕ จัดกิจกรรมการให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องบทบาทหน้าที่ของ เครือข่าย นักเรียน-โรงเรียน-บ้าน และการป้องกันโรคไข้เลือดออก ให้กับตัวแทนนักเรียนโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตบางกอก จำนวน ๗ แห่งและโรงเรียนสังกัดเอกชน จำนวน ๑๐ แห่ง ให้เข้าใจถึงวิธีการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย การปรับปรุงสุขาภิบาลแวดล้อม ในโรงเรียนและในครัวเรือนเครือข่าย นักเรียน-โรงเรียน-บ้าน เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก โดยใช้หลักการ ๕ ป ๑ ข การสร้างแหล่งเพาะเลี้ยง ปลาในลูกน้ำ เพื่อนำไปปล่อยในภาชนะที่มีน้ำขังในโรงเรียนและในครัวเรือนเครือข่ายผู้ปกครอง เข้าไป ดำเนินการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนแต่ละแห่งจนครบทั้ง ๑๗ แห่ง โดยใช้เวลาช่วงลดเวลาเรียนเพิ่ม กิจกรรมเรียนรู้ เพื่อจะได้ไม่กระทบเวลาเรียนของนักเรียน

๖.๒.๖ จัดกิจกรรมสาธิตการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายโดยใช้หลัก การ ๕ ป ๑ ข และตรวจสุขภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและ ครัวเรือนเครือข่าย นักเรียน-โรงเรียน-บ้าน

๖.๒.๗ จัดกิจกรรมประกวดส่งเสริมให้โรงเรียนเป็น “โรงเรียนปลอดลูกน้ำ” มีการมอบเกียรติบัตรและBrand (ป้ายโรงเรียนปลอดลูกน้ำ)

๖.๓ C : Check การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน

๖.๓.๑ ประเมินผลการจัดกิจกรรมให้ความรู้โดยแบบสอบถาม

๖.๓.๒ ประเมินผลการจัดกิจกรรมสาธิตการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและการตรวจสุขภาพสิ่งแวดล้อมโดยการสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกเครือข่ายขณะฝึกปฏิบัติ

๖.๓.๓ รวบรวมบัญชีรายชื่อ จำนวนเครือข่าย และจำ นวนแหล่งเพาะเลี้ยง ปลาในลูกน้ำ

๖.๓.๔ รวบรวมรายงานการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและการปรับปรุง สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมสถานที่ภายในโรงเรียนและบ้านพักอาศัยของนักเรียนที่เป็นเครือข่ายป้องกันโรค ไข้เลือดออก

๖.๓.๕ รวบรวมรายชื่อโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนปลอดลูกน้ำ

๖.๓.๖ เครือข่ายมีการรายงานโดยรายงานผ่าน Line Group เครือข่ายนักเรียนโรงเรียนบ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลม จำนวน ๒๗ ระบบ

๖.๓.๗ ประเมินจาก อัตราการป่วยของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เขตบางคอแหลม ลดลงร้อยละ ๒๐ จากสถิติของปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

๖.๔ A : Action การปฏิบัติการแก้ไข ปัญหาที่ทำงานไม่บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้รวบรวม วิเคราะห์การประเมินผลในด้านต่างๆ สรุปประเด็นที่งานไม่บรรลุเป้าหมาย เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ทำงานไม่บรรลุเป้าหมายในแต่ละประเด็น และสรุปประเด็นในส่วนที่งานสำเร็จบรรลุเป้าหมายเพื่อนำเสนอผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ได้ร่วมรับทราบปัญหาและแนวทางการแก้ไขพัฒนางานให้ดีขึ้น ผู้มีส่วนได้เสียได้แก่ ผู้อำนวยการเขตบางคอแหลม ผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุข ๑๒, ๑๘ ผู้อำนวยการโรงเรียน ๑๗ แห่ง และสมาชิกเครือข่ายนักเรียนโรงเรียน-บ้าน เพื่อดำเนินการป้องกันโรคไข้เลือดออก

Mile Stone การสร้างเครือข่ายนักเรียนโรงเรียนบ้าน ในเขตบางคอแหลมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ลำดับที่	การดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙										ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		ม.ค. ๕๕	เม.ย. ๕๕	พ.ค. ๕๕	มิ.ย. ๕๕	ก.ค. ๕๕	ส.ค. ๕๕	ก.ย. ๕๕	ต.ค. ๕๕	พ.ย. ๕๕	ธ.ค. ๕๕		
๑.	Plan : การวางแผนการดำเนินงาน												
	๑.๑ จัดทำโครงการฯ	→										ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	
	๑.๒ จัดเตรียมข้อมูล	→										"	
	๑.๓ เตรียมประสานงานหน่วยงาน	→										"	
	๑.๔ เตรียมกิจกรรมฯ	→										"	
	๑.๕ เตรียมกิจกรรมสร้างแหล่งเพาะเลี้ยงปลาในลูกน้ำ	→	→									"	
	๑.๖ เตรียมแบบสอบถามความรู้	→										"	
	๑.๗ เตรียมแบบสำรวจ	→										"	
	๑.๘ เตรียมการจัดทำแบบฟอร์มต่างๆที่จำเป็น	→										"	
	๑.๙ เตรียมกิจกรรมส่งเสริมให้โรงเรียนเป็น“โรงเรียนปลอดลูกน้ำ”	→		→								ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ, ฝ่ายการศึกษา, โรงเรียน	
	๑.๑๐ เตรียมขั้นตอนการสร้าง Line Group ใช้ประสานงานและรายงาน	→										ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ, โรงเรียน	

ลำดับ ที่	การดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙										ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		มี.ค. ๕๕	เม.ย. ๕๕	พ.ค. ๕๕	มิ.ย. ๕๕	ก.ค. ๕๕	ส.ค. ๕๕	ก.ย. ๕๕	ต.ค. ๕๕	พ.ย. ๕๕	ธ.ค. ๕๕		
๒.	๑.๑๑ เตรียมแบบบันทึก บัญชีรายชื่อ จำนวน เครือข่าย และจำนวน แหล่งเพาะเลี้ยงปลา ลูกน้ำ	→										ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	
	๑.๑๒ เตรียมการจัดหา ของรางวัลในแต่ละ กิจกรรมที่กำหนด	→										ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	
	Do : การนำแผนไปสู่การ ปฏิบัติ												
	๒.๑ ประชุมเจ้าหน้าที่	→										ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	
	๒.๒ ทำหนังสือ ประสานงาน	→										”	
	๒.๓ ประชุมคุณครูเพื่อ ซักซ้อมกิจกรรม		→									ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ,โรงเรียน ,ศบส.๑๒,๑๘	
	๒.๔ การประชุม ผู้ปกครองให้รับรู้และมี ส่วนสนับสนุนในกิจกรรม ต่างๆ		→	→								”	
	๒.๕ จัดกิจกรรมการให้ ความรู้ การสร้างแหล่ง เพาะเลี้ยงปลา ลูกน้ำ											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ,ฝ่ายโยธา	
	๒.๖ จัดกิจกรรมสาธิตการ สำรวจ											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ ,ศบส.๑๒,๑๘	
	๒.๗ จัดกิจกรรมประกวด ส่งเสริมให้โรงเรียนเป็น “โรงเรียนปลอดลูกน้ำ”											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ,ฝ่าย การศึกษา,โรงเรียน ,ศบส.๑๒,๑๘	
๓.	Check : การตรวจสอบ ผลการปฏิบัติงาน												
	๓.๑ ประเมินผลการจัด กิจกรรมให้ความรู้											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ ,ศบส.๑๒,๑๘	
	๓.๒ ประเมินผลการจัด กิจกรรมสาธิตการสำรวจ											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ ,ศบส.๑๒,๑๘	
	๓.๓ รวบรวมบัญชีรายชื่อ จำนวนเครือข่าย และ จำนวนแหล่งเพาะเลี้ยง ปลา ลูกน้ำ											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ, โรงเรียน	

ลำดับ ที่	การดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙										ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		ม.ค. ๕๕	เม.ย. ๕๕	พ.ค. ๕๕	มิ.ย. ๕๕	ก.ค. ๕๕	ส.ค. ๕๕	ก.ย. ๕๕	ต.ค. ๕๕	พ.ย. ๕๕	ธ.ค. ๕๕		
๔.	๓.๔ รวบรวมรายงานการ สำรวจ											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ, โรงเรียน	
	๓.๕ รวบรวมรายชื่อ โรงเรียนที่เป็น“โรงเรียน ปลอดลูกน้ำ”											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ, โรงเรียน	
	๓.๖ เครือข่ายมีการ รายงานโดยรายงานผ่าน line Group ของแต่ละ เครือข่ายโรงเรียน											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ, โรงเรียน	
	๓.๗ ประเมินจากประเมิน จากอัตราการป่วยของโรค ไข้เลือดออกในพื้นที่เขต บางคอแหลมลดลงร้อยละ ๒๐ จากสถิติของปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ภายในเดือน ธันวาคม ๒๕๕๙											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	
	Action : การปฏิบัติการ แก้ไขปัญหา												
	๔.๑ สรุปปัญหาและ ข้อเสนอแนะในการ พัฒนางาน											ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๙ – เดือนธันวาคม ๒๕๕๙

๘. งบประมาณ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ .ศ. ๒๕๕๙ แผนงานอนามัยสิ่งแวดล้อม งานควบคุม
อนามัย โดยมีรายละเอียดของงบประมาณ ดังนี้

๘.๑ ประชุมเจ้าหน้าที่ชี้แจงแนวทางปฏิบัติตามกิจกรรมต่างๆ

- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ๒๕ บาท x ๖๐ คน = ๑,๕๐๐.- บาท

๘.๒ ประชุมคุณครูเพื่อซักซ้อมกิจกรรมไข้เลือดออกในช่วงมกราคม

เพิ่มเวลากิจกรรม

- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ๒๕ บาท x ๔๐ คน = ๑,๐๐๐.- บาท

๘.๓ การประชุมผู้ปกครองให้รับรู้และมีส่วนร่วมสนับสนุนในกิจกรรมต่างๆ

- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ๒๕ บาท x ๑๐๐ คน x ๑๗ ครั้ง
= ๔๒,๕๐๐.- บาท

๘.๔ กิจกรรมการให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องบทบาทหน้าที่ของเครือข่ายและการป้องกันโรคไข้เลือดออก ให้กับตัวแทนนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางคอแหลม จำนวน ๗ แห่ง และโรงเรียนสังกัดเอกชน จำนวน ๑๐ แห่ง

- ค่าสมนาคุณวิทยากร
๖๐๐ บาท x ๓ ชั่วโมง x ๒ คน x ๑๗ โรงเรียน = ๖๑,๒๐๐.- บาท
- ค่าวัสดุ ของขวัญแก่นักเรียน
๕๐ บาท x ๑๐๐ ชิ้น x ๑๗ แห่ง = ๘๕,๐๐๐.- บาท

๘.๕ การสร้างแหล่งเพาะเลี้ยงปลากินลูกน้ำ เพื่อนำไปปล่อยในภาชนะที่มีน้ำขังในโรงเรียน และในครัวเรือนเครือข่ายผู้ปกครอง

- ค่าอุปกรณ์ในการสร้างแหล่งเพาะเลี้ยงปลากินลูกน้ำ
๓,๐๐๐ บาท x ๒ บ่อ x ๑๗ โรงเรียน = ๑๒๐,๐๐๐.- บาท

๘.๖ กิจกรรมสาธิตการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายโดยใช้หลักการ ๕ ป ๑ ข และตรวจสุขภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและครัวเรือนเครือข่ายผู้ปกครอง

- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม
๒๕ บาท x ๑๐๐ คน x ๑๗ โรงเรียน = ๔๒,๕๐๐.- บาท

๘.๗ กิจกรรมประกวดส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนปลอดลูกน้ำ มีการมอบเกียรติบัตรและ Brand (ป้ายโรงเรียนปลอดลูกน้ำ)

- เงินรางวัลสำหรับโรงเรียนปลอดลูกน้ำ
๓,๐๐๐ บาท x ๑๗ โรงเรียน = ๕๑,๐๐๐.- บาท
 - ค่าจัดจ้างทำป้ายวินิลประชาสัมพันธ์
๖๐๐ บาท x ๔๐ ผืน = ๒๔,๐๐๐.- บาท
 - ค่าจัดจ้างป้ายอะคริลิก “โรงเรียนปลอดลูกน้ำ”
๑,๒๐๐ บาท x ๑๐ ป้าย = ๑๒,๐๐๐.- บาท
 - ค่าจัดจ้างโลโก้รางวัลโรงเรียนปลอดลูกน้ำ
๑,๕๐๐ บาท x ๑๐ อัน = ๑๕,๐๐๐.- บาท
 - ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม
๒๕ บาท x ๑๕๐ คน = ๓,๗๕๐.- บาท
- รวมเป็นเงินทั้งสิ้น = ๔๕๙,๔๕๐.- บาท

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

๙.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จ ระดับผลผลิต (Output) และหรือระดับผลลัพธ์ (Outcome)

๙.๑.๑ ตัวชี้วัดระดับผลผลิต (Output)

๙.๑.๑.๑ เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลม เกิดขึ้น จำนวน ๑๗ เครือข่าย (๑ เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน/๑ โรงเรียน และนักเรียน ๑ คน ขยายเครือข่ายไปสู่บ้าน ๑ ครัวเรือน เกิดขึ้นอย่างน้อย จำนวน ๑๐,๐๐๐ ครัวเรือน)

๙.๑.๑.๒ เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ดำเนินกิจกรรมสำรวจและทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายทุกสัปดาห์ใช้หลักกา๕ ป ๑ ข (ปิด เปลี่ยน ปล่อย ปรับปรุง ปฏิบัติ ชัด ภาชนะ) และปล่อยปลากินลูกน้ำในภาชนะ โดยใช้เวลา ว่างตามนโยบายปรับลดเวลาเรียนเพิ่มเวลากิจกรรมของรัฐบาลจำนวน ๔ ครั้ง/เดือน ดำเนินการได้ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนครั้งกิจกรรมที่กำหนด

๙.๑.๑.๓ เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ดำเนินกิจกรรม สร้างแหล่งเพาะเลี้ยงปลากินลูกน้ำ จำนวน ๓๔ บ่อเพาะเลี้ยง (๒ บ่อเพาะเลี้ยง /๑โรงเรียน) ดำเนินการได้ ร้อยละ ๑๐๐

๙.๑.๑.๔ ส่งเสริมให้โรงเรียนเป็น “โรงเรียนปลอดลูกน้ำ” ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ๖๐ ของโรงเรียน จำนวน๑๗ แห่ง

๙.๑.๑.๕ Application Line จำนวน ๑ เครือข่าย/๑ ระบบประสานงานการรายงาน โดยรายงานผ่านline Group เครือข่ายนักเรียนโรงเรียนบ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลม จำนวน ๑๗ ระบบ

๙.๑.๒ ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome)

๙.๑.๒.๑ ค่า HI (House Index) และค่า CI (Container Index) เครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน ลดลงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ค่า HI<๑๐ และ ค่า CI=๐

๙.๑.๒.๒ อัตราการป่วยของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เขตบางคอแหลม ลดลงร้อยละ๒๐ จากสถิติของปี พศ.๒๕๕๘ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

๙.๒ วิธีการ/เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล (สำเร็จ)

๙.๒.๑ ประเมินผลการจัดกิจกรรมให้ความรู้โดยแบบสอบถาม

๙.๒.๒ ประเมินผลการจัดกิจกรรมสาธิตการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและการตรวจสุขภาพสิ่งแวดล้อมโดยการสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกเครือข่ายขณะฝึกปฏิบัติ

๙.๒.๓ ประเมินจำนวนแหล่งเพาะเลี้ยงปลากินลูกน้ำ เพื่อนำไปปล่อยในภาชนะที่มีน้ำขังในโรงเรียนและในครัวเรือนเครือข่ายผู้ปกครอง จำนวน๓๔ บ่อ (๒บ่อ/๑ โรงเรียน)

๙.๒.๔ ประเมินจากจำนวนบัญชีรายชื่อสมาชิกเครือข่ายนักเรียนโรงเรียนในเขตบางคอแหลม และเครือข่ายครอบครัวนักเรียน ที่มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

๙.๒.๕ ประเมินจากเครือข่ายนักเรียนโรงเรียนบ้าน มีการรายงานผ่าน Application Line Group เครือข่ายนักเรียนโรงเรียนบ้าน ในพื้นที่เขตบางคอแหลม จำนวน๑๗ ระบบ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรเพิ่มกิจกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกให้เป็นส่วนหนึ่งของวิชากิจกรรมของนักเรียนทุกคนในโรงเรียนตามนโยบายของรัฐบาลลดเวลาเรียนเพิ่มเวลากิจกรรมสร้างชาติ

๑๐.๒ ทำเนียบสมาชิกเครือข่ายควรจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลในการดำเนินกิจกรรมป้องกันโรคไข้เลือดออกในกลุ่มเครือข่ายนักเรียน-โรงเรียน-บ้าน และคง Application Line Group ไว้ดำเนินการด้านป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกต่อไป

๑๐.๓ ควรดำเนินกิจกรรมเครือข่ายโดยเพิ่มสมาชิกเครือข่ายให้ครอบคลุมทั้งโรงเรียนและขยายเครือข่ายในส่วนของครัวเรือนผู้ปกครองโดยดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งโรงเรียนทุกเขต

๑๐.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูลของเครือข่าย การติดต่อสื่อสารของสมาชิกเครือข่าย การป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออก ควรใช้ระบบ IT มาประยุกต์ใช้ในการสื่อสาร เช่น การสร้าง โปรแกรม GIS สำเร็จรูปด้านการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคระบาด การใช้ Application Line การใช้ QR Code ฯลฯ ในการติดต่อประสานงานและดำเนินงาน

๑๐.๕ ควรสร้างเวทีนวัตกรรมใหม่ในการทำงานด้านป้องกันและควบคุมโรค ไข้เลือดออกหรือโรคระบาดอื่นๆ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การสร้างเครือข่ายนักเรียนในเขตบางคอแหลม
ให้มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

จัดทำโดย นายนพดล อุ่นเรือน

ตำแหน่ง นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ
สังกัด ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
สำนักงานเขตบางคอแหลม

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๒๕
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙